

- 2) Artykuł 4 i 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym w związku z motywem 16 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że wymogi wynikające z domniemania niewinności nie stoją na przeszkodzie — gdy właściwy sąd bada uzasadnione podejrzenie, że podejrzany lub oskarżony popełnił zarzucane mu przestępstwo, aby orzec w przedmiocie zgodności z prawem postanowienia o tymczasowym aresztowaniu — wyważeniu przez ten sąd przedstawionych mu dowodów obciążających i odciążających ani uzasadnieniu przez niego orzeczenia nie tylko poprzez wskazanie ustalonych okoliczności, lecz także poprzez rozstrzygnięcie w przedmiocie zarzutów obrońcy danej osoby, pod warunkiem że w orzeczeniu tym nie przedstawiono aresztowanej osoby jako winnej.

(¹) Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 26 listopada 2018 r. w sprawie T-458/17, Shindler i in./Rada, wniesione w dniu 30 listopada 2018 r. przez Harry’ego Shindlera i in.

(Sprawa C-755/18 P)

(2019/C 172/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Harry Shindler i in. (przedstawiciel: adwokat J. Fouchet)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Postanowieniem z dnia 19 marca 2019 r. Trybunał (czwarta izba) w części odrzucił, a w pozostałym zakresie oddalił to odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Zărnești (Rumunia) w dniu 7 lutego 2019 r. — Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”/TM, UN, Asociația DMPA

(Sprawa C-88/19)

(2019/C 172/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Zărnești